

8.5.2019

Suomen Metsästäjäliitto – Finlands Jägarförbund r.y.
Kinturinkuja 4, PL 91
11101 Riihimäki

Ympäristöministeriö
PL 35
00023 Valtioneuvosto
kirjaamo@ym.fi

Lausuntopyyntö 6.3.2019 (Dnro VN/963/2018 YM)

Lausunto Länsi-Lapin luonnonsuojelualueita koskevasta asetushallinnon valmistelusta

Suomen Metsästäjäliitto kiittää lausuntopyynnöstä ja toteaa esityksen kohteena olevista asetushallinnon valmistelusta seuraavaa:

Lausunnon kohteena olevat asetushallinnon valmistelut koskevat Länsi-Lappiin sekä Pohjois-Pohjanmaalle ja Itä-Lappiin perustettavia luonnonsuojelualueita, jotka ovat valtion omistuksessa. Suojeltavien alueiden yhteispinta-ala on reilut 74 000 hehtaaria.

Nykytila

Esityksen kohteena olevilla alueilla voidaan niistä suurimmalla osalla metsästää ja kalastaa. Tämä johtuu siitä, että metsästyslain 8§:ssä mainittujen kuntien alueella metsästys on lähtökohtaisesti sallittua niin sanotuilla muilla luonnonsuojelualueilla. Tämä toteutuu lausunnon kohteena olevista alueista suurimmalla osalla eli kaikissa Länsi-Lapin kunnissa.

Tämä on Metsästäjäliiton mielestä hyvä lähtökohta. On olemassa lukuisia hyviä esimerkkejä siitä, miten metsästys ja muu virkistyskäyttö ovat hyvin yhteensovitettavissa. Muu virkistyskäyttö luonnonsuojelualueilla tapahtuu pääsääntöisesti alkukesästä alkusyksyyn, pääsääntöisesti viikonloppuisin. Lisäksi suurin osa esitetyistä suojelualueista ei ole maantieteellisen sijaintinsa vuoksi vilkkaan virkistyskäytön piirissä, joten ristiriitoja metsästyksen sovittamisessa muiden käyttömuotojen kanssa ei käytännössä ole.

Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että Länsi-Lapin valtion mailla on suuri merkitys myös eteläisessä Suomessa asuville maata omistamattomille tai metsästykseseuraan kuulumattomille metsästäjille.

8.5.2019

Esityksen vaikutukset metsästykseseen

Monet nyt suojeltavat alueet ovat olleet aiemmin paikallisten metsästyssseurojen metsästysvuokramaita mahdollisen yksityisomistuksensa aikana sekä myöhemmin valtiolle lunastamisen myötä metsästysoikeus Metsähallitukselta vuokrattuna. Kun alueet lunastettiin Natura 2000 -verkoston suojelualueiksi, yksityisten maanomistajien peruslähtökohta oli, ettei metsästysoikeutta ei tule rajoittaa kyseisillä alueilla. Tästä lupauksesta Metsästäjäliiton mielestä tulee pitää kiinni.

Metsästäjäliitto on jäsenseurojensa edunvalvoja. Länsi-Lapin metsästyssseurat ovat lähestyneet liittoa ja ilmaisseet huolensa suunniteltujen suojelualueiden käytännön vaikutuksista. Esimerkiksi Meri-Lapissa vaikuttavan Keminsuun Metsästyssseura ry:n metsästysalueella sijaitsevat Kirvesaavan ja Elijärvenviian suojelualueet muodostavat pinta-alaltaan noin 2000 hehtaarin suuruisen alueen, mikä vastaa likimain 17 % pinta-alaa seuran metsästysalueesta. Suojeltavat alueet lisäksi sijoittuvat keskelle seuran metsästysaluetta.

Suojeltavia alueita ympäröivien alueiden metsänomistajat ja Keminsuun Metsästyssseuran ry:n jäsenistö selvä näkemys on, että Kirvesaavan ja Elijärvenviian alueiden tulee pysyä jatkossakin metsästyskäytössä. Erityisesti he kantavat huolta siitä, että luonnonsuojelualueita ei nykyään valossa lueta hirvenpyyntilupia laskettaessa tuottoalueiksi. Perustettavat suojelualueet siltä osin nyt vähentävät alueelle myönnettävien hirvenpyyntilupien määrää, mikä ei edistä suojelualueiden tarkoitusta.

Keminsuun Metsästyssseura toteaa, että etenkin Kirvesaavan itäpuoliset alueet ovat hirvien jokavuotista talvilaidunta. Mikäli metsästystä rajoitetaan tai tarpeettomasti vaikeutetaan eikä Kirvesaavan sekä Elijärvenviian alueita lasketa pyyntilupamääriin vaikuttaviin hehtaareihin, tulee ongelma kärjistymään suojelualueita ympäröiviin yksityismetsiin ja hirviverotus jää alueen kantokykyyn nähden liian pieneksi. Luonnonsuojelualueiden perustamisen tarkoitus ei tule olla, että niistä aiheutuu merkittäviä ongelmia ympäristöön. Keminsuun Metsästyssseuran mukaan alueen hirvitiheys on ollut useita vuosia liian suuri ja paineet hirvikannan laskemiseksi alueella ovat merkittävät.

Metsästäjäliiton jäsenseurat ovat olleet liittoon yhteydessä myös epätietoisina esimerkiksi siitä, missä määrin perustettavilla luonnonsuojelualueilla liikkumista tullaan rajoittamaan poluille, reiteille ja pitkospuille. Mahdollinen tulien teon rajoittaminen tai kieltäminen vain merkityille paikoille tehtäväksi ja yöpymisen rajoittaminen muualle kuin merkityille paikoille on myös ollut jäsenseurojen huolenaiheena. Erämaassa taivasalla yöpyminen ja tulentekeo metsästyksen yhteydessä on osa ikaikaista Lapin kulttuuria.

8.5.2019

Metsästäjien näkökulmasta riistan- ja luonnonhoitotöiden rajoittamiseen tai kieltämiseen nähdään epätoivottuna kehityksenä. Luonnon monimuotoisuutta palvelevat riistapelot ja lukuisat kosteikot ovat syntyneet maahamme metsästäjien tekeminä. Riistanhoitotöihin kuuluva vesilintujen pönttöjen rakentaminen, vieminen maastoon ja huoltaminen on tutkitusti todettu keino edistää vesilintujen poikastuottoa. Tätä ei Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan tule jatkossakaan tarpeettomasti rajoittaa suojeltavilla alueilla.

Länsi-Lapissa hirvenpyynti on yksi keskeisimmistä metsästysmuodoista. Laajoilla Lapin selkosilla koirien käyttö pyynnissä on erottamaton osa eräkulttuuria ja toisaalta pyynnin onnistumisen tae. Koiran käytön mahdollinen rajoittaminen metsästyksessä ei Metsästäjäliiton mielestä tule lähtökohtaisesti kuulua keinovalikoimaan suojelualueilla eikä sille tyypillisesti löydy myöskään kestäviä perusteita. Koiran käyttö päinvastoin parantaa pyynnin eettisyyttä ja antaa takuun saaliin talteen saamiselle.

Hirvenpyyntiin kuuluva saaliin kuljettaminen kuuluu onnistuneen pyynnin jälkitöihin. Maastoajoneuvoilla, kuten mönkijällä, pitkän taipaleen takaa sulan maan aikana tapahtuvan saaliin noudon perusteeton rajoittaminen on liiton mielestä tarpeetonta. On kaikkien etu, että riista saadaan talteen mahdollisimman hyvälaatuisena, jolloin siitä on mahdollista jakaa hyvinvointia myös muille kuin metsästäjien lähipiirille.

Lopuksi

Kuten ylläolevista metsästysseurojen esille tuomista huolenaiheista voi huomata, metsästäjät ovat aidosti huolissaan harrastuksensa jatkosta ja säilymisestä jälkipolville, aivan kuten oman kotiseutunsa luonnon hyvinvoinnista. Metsästäjäliitto haluaa muistuttaa, että on erittäin tärkeää, että paikallisten metsästäjien kanssa keskustellaan ja kerrotaan jo mahdollisimman varhain suojelun yksityiskohtaisista vaikutuksista metsästyksen järjestelyihin alueella. Näin parhaiten vältytään epätietoisuuden ja epävarmuuden aiheuttamalta negatiivisuudelta ja luonnonsuojelualueiden hyväksyttävyyden saadaan yhteiskunnallisesti paremmalle tasolle. Se on kaikkien osapuolten etu.

Riihimäellä 8.5.2019

SUOMEN METSÄSTÄJÄLIITTO – FINLANDS JÄGARFÖRBUND R.Y.

Heli Siitari
Toiminnanjohtaja

Ere Grenfors
Luonnon- ja riistanhoitopäällikkö